

УДК 621.396

О.А. Симоненко¹, В.М. Ошурко¹, Д.А. Міночкін², О.Я. Сова¹¹ Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації ДУТ, Київ² Національний технічний університет України „Київський політехнічний інститут”, Київ

ЗАГРОЗИ БЕЗПЕЧНІЙ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ В МОБІЛЬНИХ РАДІОМЕРЕЖАХ КЛАСУ MANET ТА МЕТОДИ ЇХ УСУНЕННЯ

Проведено аналіз загроз безпечній передачі інформації в мобільних радіомережах класу MANET, розглянуто сервіси безпеки та механізми їх реалізації, а також запропоновано концептуальну модель системи виявлення атак у мобільних радіомережах з використанням технологій інтелектуальних агентів.

Ключові слова: мобільні радіомережі, системи виявлення атак, безпека.

Вступ

Розглядається динамічна топологія побудови мобільних радіомереж (МР) або MANET (Mobile Ad-Hoc Networks), яка припускає відсутність фіксованої мережевої інфраструктури (базових станцій) і централізованого управління [1, 2]. В останні роки спостерігається підвищений науковий інтерес до дослідження МР через наявність недорогих бездротових мережевих технологій (стандарти IEEE 802.11, IEEE 802.11g, IEEE 802.11n, Bluetooth). Класичним прикладом застосування МР є мережі тактичної ланки управління військами, мережі, що створюються унаслідок стихійних лих (коли фіксовані мережі зв'язку не функціонують) чи на територіях, де побудова фіксованих мереж зв'язку недоцільна або неможлива [3]. Виділимо основні особливості цих мереж:

- відсутність фіксованої інфраструктури;
- децентралізоване управління (всі вузли мобільні, виконують функції як кінцевих пристроїв, так і маршрутизаторів);
- значна розмірність (сотні-тисячі вузлів);
- низька пропускна здатність (у порівнянні зі стаціонарними мережами);
- неоднорідність вузлів (за мобільністю, ресурсами потужністю й продуктивністю);
- обмежена фізична безпека та ін.

Одним із завдань управління МР є забезпечення її безпеки [4 – 6].

Тому **метою статті** є аналіз загроз безпечній передачі інформації в мобільних радіомережах класу MANET та методів їх усунення.

Основний розділ

Безпека МР

Порушення безпечного функціонування МР може відбутися у результаті успішного здійснення атак противником. Атакою на інформаційну систему називається дія або послідовність зв'язаних між собою дій порушника, які приводять до реалізації за-

грози шляхом використання уразливостей цієї інформаційної системи [7].

Загрози за метою впливу поділяються на загрози порушення конфіденційності, цілісності й працездатності (доступності або відмови в обслуговуванні) [8]. Загроза порушення конфіденційності полягає в тому, що інформація стає відомою особам без відповідних повноважень доступу. Загроза цілісності містить у собі будь-яке навмисне перекручування (модифікацію або навіть видалення) інформації, що зберігаються у вузлах мережі або при її передачі мережею. Загроза відмови в обслуговуванні виникає щоразу, коли в результаті навмисних дій знижується продуктивність або блокується доступ до деякого ресурсу мережі або вузла. Результативність реалізації загроз залежить від такої характеристики МР як *уразливість*.

Уразливості МР, у порівнянні зі стаціонарними мережами, визначаються особливостями її архітектури та протоколів функціонування [5, 6]:

1. Обмеженість фізичної безпеки радіоканалу. Широкомовна природа радіоканалу дозволяє супротивникові ставити активні й пасивні завади, здійснювати прослуховування передач вузлів, аналізувати мережевий трафік і, як наслідок, розкривати існуючу систему управління військами.

2. Вузол може бути захоплений на полі бою супротивником або скомпрометований.

3. Динамічна топологія й колективна робота вузлів припускають уразливість функціонування протоколів канального, мережевого та інших рівнів, а також методів управління топологією, радіоресурсом і т.д. [4].

4. Обмеженість ресурсів елементів мережі: ємність батареї, обсяг пам'яті, продуктивність процесора вузла, пропускна здатність радіоканалу та ін.

Реалізація загроз на практиці здійснюється противником шляхом проведення атак. Можна виділити такі основні типи атак:

1. Аналіз мережевого трафіка (з метою ідентифікації топології мережі, ідентифікації вузлів та їх ролі, ідентифікація протоколів обміну (маршрутиза-

ції, адресації та ін.), ідентифікація операційних систем, визначення вразливостей вузла та ін.).

2. Підміна довіреного об'єкта мережі.

3. Впровадження помилкового об'єкта мережі (наприклад, за допомогою помилкового маршруту) з подальшою селекцією (модифікацією) або підміною потоку інформації, який проходить через нього.

4. Відмова в обслуговуванні (насичення смуги пропускання, переповнення буферів тощо).

5. Порушення прав доступу.

6. Завантаження невірних даних (модифікація інформації при її передачі мережею або в процесі обробки та зберігання на вузлі, порушення конфіденційності інформації та ін.).

Безпека в безпроводових радіомережах забезпечується за допомогою різних сервісів та механізмів, які повинні враховувати особливості МР з метою захисту від атак. Сервіси безпеки зазвичай включають такі основні поняття [4]:

– таємність (*confidentiality*) – неможливість ознайомлення противником зі смисловим змістом переданого повідомлення;

– справжність (аутентифікація, *authentication*) – впевненість у тому, що дані відправлені саме тією особою, від чийого імені вони отримані;

– цілісність (*integrity*) – впевненість у тому, що прийняті дані не були змінені на шляху від відправника до одержувача;

– контроль доступу (*access control*) – запобігання доступу користувача до об'єкта (ресурсу) без відповідних повноважень;

– неспростовність (*non-repudiation*) – механізм, що гарантує неможливість відмови від факту отримання або відправлення повідомлення;

– доступність (*availability*) – властивість ресурсу системи, що полягає в можливості його використання на вимогу користувача, що має відповідні повноваження, незважаючи на можливі атаки [8 – 10].

У табл. 1 показані механізми реалізації зазначених сервісів. Захист від зовнішніх атак включає шифрування інформації, використання цифрового підпису та забезпечення інших сервісів безпеки. Так цифровий підпис дозволяє перевірити справжність, цілісність повідомлення, а також забезпечити його неспростовність (забезпечує захист від атак типу відмова, підміна і модифікація переданих даних). Електронний цифровий підпис (ЕЦП) – дані в електронній формі, які додаються до інших електронних даних або логічно з ними пов'язані та призначені для ідентифікації підписувача цих даних. ЕЦП – вид електронного підпису, отриманого за результатом криптографічного перетворення набору електронних даних, який додається до цього набору або логічно з ним поєднується і дає змогу підтвердити його цілісність та ідентифікувати підписувача. ЕЦП накладається за

допомогою особистого ключа та перевіряється за допомогою відкритого ключа. ЕЦП є ефективним рішенням при передачі даних у МР під час управління бойовими підрозділами. Всі учасники електронного документообігу отримують рівні можливості незалежно від їх фізичного розташування. Документи, підписані електронним цифровим підписом, можуть бути передані до місця призначення за лічені секунди з гарантією їх справжності та цілісності.

Таблиця 1

Механізми реалізації сервісів безпеки

Сервіси безпеки	Механізми реалізації
Таємність	Шифрування
Справжність	Цифровий підпис
Цілісність	Шифрування, хеш-функція
Контроль доступу (ідентифікація)	Блок ідентифікації абонента, протоколи ідентифікації вузлів
Неспростовність	Цифровий підпис
Доступність	Засоби фізичної безпеки

Система виявлення атак

Для захисту від внутрішніх атак передбачається використовувати систему виявлення атак (СВА або IDS) – програмний засіб, призначений для контролю чи виявлення фактів неавторизованого доступу в радіомережу. Україн важлива характеристика СВА – те, як вона аналізує накопичені нею дані.

Сьогодні існує кілька різних типів СВА, що відрізняються різними алгоритмами моніторингу даних і підходами до їх аналізу. Кожному типу системи відповідають ті або інші особливості використання. Існує дві основні категорії методів виявлення атак: виявлення аномалій і виявлення зловживань.

Виявлення аномалій використовує моделі передбачуваної поведінки користувачів і додатків, інтерпретуючи відхилення від „нормальної” поведінки як потенційне порушення захисту.

Основний постулат виявлення аномалій полягає в тому, що атаки відрізняються від нормальної поведінки. Скажемо, певну „нормальну” активність мобільного вузла можна змоделювати досить точно. Допустимо, конкретний мобільний вузол авторизується в МР приблизно в один і той же час доби, передає певні типи інформації із певною частотою, тривалістю та до певних абонентів, використовує певний набір методів маршрутизації, тощо. Якщо ж система визначить суттєві відхилення від „норми” – вона позначить цей вузол як підозрілий і продовжить моніторинг його стану та діяльності.

Головна перевага систем виявлення аномалій полягає в тому, що вони можуть виявляти раніше невідомі атаки. Визначивши, що таке „нормальна” поведінка, можна виявити будь-яке порушення, не залеж-

но від того, передбачене воно моделлю потенційних загроз чи ні. У реальних системах перевага виявлення раніше невідомих атак зводиться нанівець великою кількістю фіктивних тривог. До того ж, системи виявлення аномалій важко налагодити коректно, якщо їм доводиться працювати в середовищах, для яких характерна значна мінливість та невизначеність.

Системи виявлення зловживань визначають, що відбувається не так, як повинно відбуватися. Вони містять описи атак (сигнатури) і у відповідності до цих описів перевіряють потоки даних, з метою виявлення проявів відомої атаки [11]. Основна перевага систем виявлення зловживань полягає в тому, що вони зосереджуються на перевірці даних, аналізують їх і, зазвичай, породжують дуже мало фіктивних тривог.

Головний недолік систем виявлення зловживань пов'язаний з тим, що вони можуть визначати тільки відомі атаки, для яких існує певна сигнатура. При виявленні нових атак розроблювачі повинні будувати відповідні їм моделі, додаючи їх до бази сигнатур [12].

Системи виявлення вторгнень, створені для проводових мереж неефективні або не можуть бути застосовані в МР. Виділимо основні відмінності між безпроводовими й стаціонарними СВА і визначимо пропозиції щодо побудови СВА в МР.

1. Так як трафік у радіомережі по своїй природі не може бути сконцентрований в одній точці, то мережева реалізація СВА не прийнятна для МР. Тому IDS-агент повинен бути активований на кожному вузлі МР і виконуватися незалежно (рис. 1).

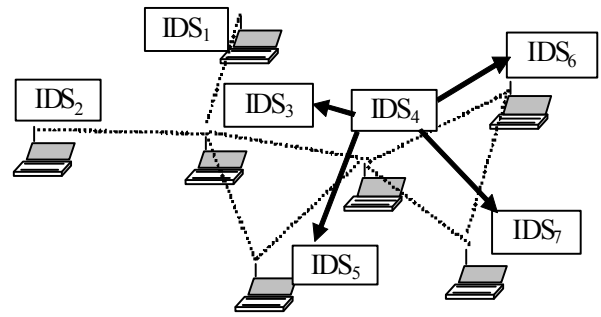

Рис. 1. Архітектура багатоагентної СВА для мобільних радіомереж

Варіант архітектури IDS-агента представлений на рис. 2. Вся інформація, що надходить у вузол, проходить у реальному масштабі часу аудит і реєстрацію в модулі моніторингу й зберігається у відповідній базі даних. Модулі локального й кооперативного виявлення аналізують інформацію на предмет атак. Модуль безпеки здійснює криптографічні методи захисту при передачі службових повідомлень між IDS-агентами. Модулі реакції разом із системою управління мережею планують і здійснюють відповідні дії.

Реакцією на ідентифікацію або виявлення захоплених (скомпрометованих) вузлів може бути:

- виключення даних вузлів із процесу обміну інформацією (наприклад, побудова обхідних маршрутів) або їхнє придушення;
- зменшення впливу даних вузлів за рахунок передачі декількома незалежними маршрутами передачі;
- зміна ключової інформації у вузлах мережі.

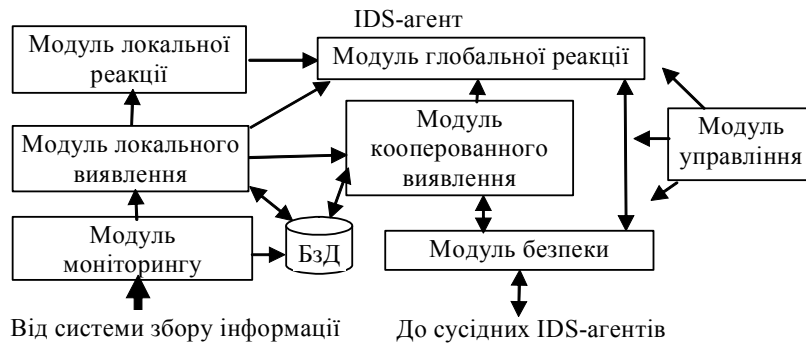

Рис. 2. Концептуальна модель IDS-агента

2. При кооперованій роботі СВА окремо взятий вузол не може повністю довіряти сусіднім вузлам, внаслідок можливої їхньої компрометації або захоплення.

Загальний підхід до аналізу поведінки сусіднього вузла полягає в реалізації принципу „сторожового собаки” [13 – 15]. Кожен вузол створює профілі нормальної й аномальної поведінки сусіда за певними параметрами: мобільність, протоколи, що використовуються каналним і мережевим рівнями, частота перебудовування або втрати маршруту, часто-

та скидання пакетів, якість маршрутів тощо. За певний період часу здійснюється перерахунок контрольованих параметрів й уточнення ступеня довіри до сусіда. Остаточне рішення про компрометацію певного вузла може бути прийняте після узгодження свого ступеня довіри з іншими вузлами. Необхідно відзначити, що мобільність вузлів створює додаткові труднощі в розрізненні їх нормальної й аномального функціонування.

3. Обмеженість ресурсів МР. Необхідність аналізу реального трафіка вимагає значної продуктив-

ності комп'ютера, що входить у суперечність із наявними ресурсами вузлів МР. Тому реалізація багато-агентних СВА можлива в мобільних базових станціях, а в мобільних вузлах – реалізація окремих функцій цих систем [2].

4. Виділимо основні вимоги до СВА в МР:

- децентралізованість функціонування;
- чутливість у певній області мережі (на відстані декількох ретрансляцій);
- низька величина помилкових спрацьовувань;
- мінімізація зв'язних й обчислювальних ресурсів;
- інтеграція модулів СВА на різних рівнях ЕМ ВВС і за функціями управління МР [4];

– наявність механізмів реакції на атаку.

Крім того, з метою організації коректної роботи СВА в середовищах, для яких характерна значна мінливість та невизначеність, а також для забезпечення здатності СВА до самонавчання на основі отриманого досвіду в процесі моніторингу мережі пропонується інтелектуалізувати роботу СВА, шляхом використання технологій обробки знань. Так, на рис. 3 зображена узагальнена модель інтелектуальної системи управління вузлом МР, центральне місце в якій займає база знань та база методів управління, які відповідають різним функціям вузлової системи управління, в тому числі забезпечення безпеки.

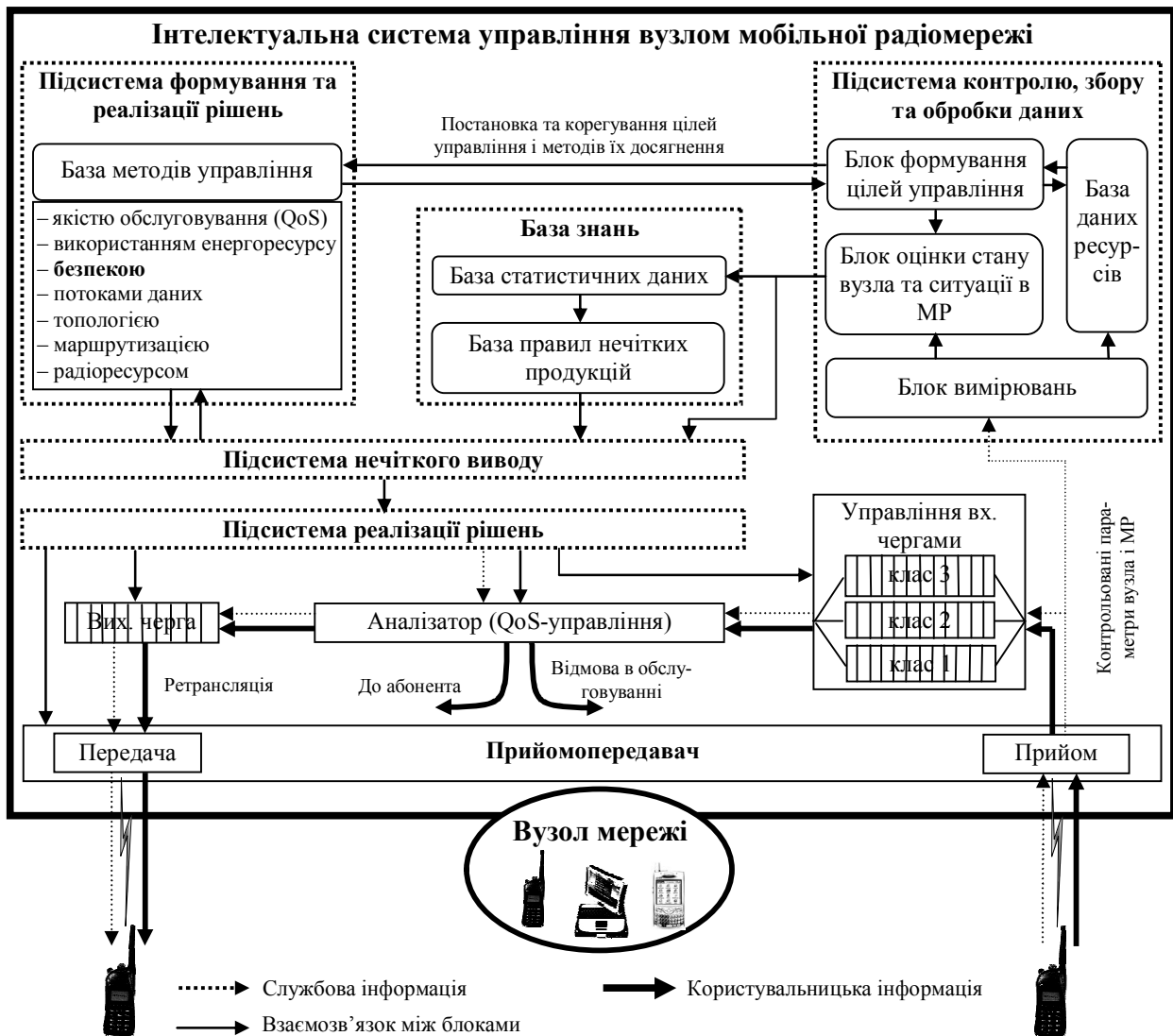

Рис. 3. Узагальнена модель інтелектуальної системи управління вузлом МР

Зважаючи на те, що різні вузли МР вирішуватимуть суміжні завдання, пов'язані із організацією безпечного функціонування радіомережі, пропонується реалізувати СВА у вигляді множини інтелектуальних агентів (ІА), котрі знаходяться в кожному вузлі МР. ІА – програмний продукт, здатний діяти

в інтересах поставленої мети і володіти наступними властивостями: активність; мобільність; кооперованість і можливість комунікації з іншими агентами; сумісна робота на досягнення загальної мети. При цьому, головною властивістю ІА є інтелектуальність – здатність до самонавчання, логічної де-

дукції чи конструювання моделей навколишнього середовища для знаходження оптимальних способів поведінки [16].

Висновки

Таким чином, захист від зовнішніх атак у МР повинен здійснюватися методами криптографічного захисту, внутрішніх атак – застосуванням СВА. З урахуванням особливостей МР а також можливих варіантів побудови СВА пропонується:

– крім компонентів традиційних моделей захисту, які використовуються в стаціонарних мережах зв'язку (розмежування доступу та виявлення несанкціонованого доступу, аутентифікація та криптографічний захист), пропонується ввести до складу вузлової системи управління підсистему виявлення атак;

– вузлова СВА повинна функціонувати в децентралізованому режимі і мати можливість приймати колективні рішення із забезпечення безпеки МР;

– для реалізації СВА у складі вузлової системи управління пропонується використовувати технологію інтелектуальних агентів, побудованих з використанням технологій обробки знань.

В ході подальших досліджень будуть розроблені методи та моделі прийняття рішень інтелектуальними агентами, пов'язані з виявленням атак в МР та відповідною реакцією на них.

Список літератури

1. Григорьев В.А. Сети и системы радиодоступа / В.А. Григорьев, О.И. Лагутенко, Ю.А. Распаев. – М.: Эко-Трендз, 2005. – 384 с.
2. Романюк В.А. Мобильные радиосети – перспективы беспроводных технологий / В.А. Романюк // Сети и телекоммуникации. – 2003. – № 12. – С. 62-68.
3. Романюк В.А. Напряжки розвитку тактичних систем зв'язку / В.А. Романюк // II Науково-технічна конференція ВІПІ “Пріоритетні напрямки розвитку телекомунікаційних систем та мереж спеціального призначення”. – К.: ВІПІ НТУУ “КПІ”. – 2004. – С. 22-32.

4. Миночкин А.И. Методология оперативного управления мобильными радиосетями / А.И. Миночкин, В.А. Романюк // Зв'язок. – 2005. – № 2. – С. 53-58.

5. Міночкін А.І. Безпека мобільних радіомереж / А.І. Міночкін, В.А. Романюк // Збірник наукових праць. – К.: ВІПІ НТУУ “КПІ”. – 2004. – Вип. 5. – С. 116126.

6. Лукацкий А.В. Обнаружение атак / А.В. Лукацкий. – СПб: БХВ-Петербург, 2003. – 608 с.

7. Максим М. Безопасность беспроводных сетей / М. Максим, Д. Полино. – М.: ДМК Пресс, 2004. – 288 с.

8. Медведовский И.Д. Атаки через Internet / И.Д. Медведовский, П.В. Семьянов, В.В. Платонов. – М.: НПО “Мир и семья”, 1997.

9. Миночкин А.И. Методы множественного доступа в мобильных радиосетях / А.И. Миночкин, В.А. Романюк // Зв'язок. – 2004. – № 2. – С. 46-50.

10. Миночкин А.И. Управление энергоресурсом мобильных радиосетей / А.И. Миночкин, В.А. Романюк // Зв'язок. – 2004. – № 8.

11. Миночкин А.И. Протоколы маршрутизации в мобильных радиосетях / А.И. Миночкин, В.А. Романюк // Зв'язок. – 2001. – № 1. – С. 31-36.

12. Zhang Y. Intrusion Detection in Wireless Ad-Hoc Networks / Y. Zhang, W. Lee // In Proceedings of IEEE MOBICOM, 2000. – Pp. 275-283.

13. Котенко И.В. Использование многоагентных технологий для компьютерной защиты информационных ресурсов в компьютерных сетях / И.В. Котенко, О.И. Карсаев // Перспективные информационные технологии и интеллектуальные системы, 2001. – № 3.

14. Mitigating Routing Misbehavior in Mobile Ad Hoc Networks / S. Marti, T.J. Guuli, K. Lai, M. Baker // Proceedings of IEEE MOBICOM, 2000.

15. Huang Y. Cooperative Intrusion Detection System for Ad Hoc Networks / Y. Huang, W.A. Lee // In Proceedings of the ACM Workshop on Security of Ad hoc and Sensor Networks, 2003.

16. Концепция иерархического построения интеллектуальных систем управления тактическими радиосетями класса MANET: сб. тез. XXII Межд.и Крымской конф. [“СВЧ-техника и телекоммуникационные технологии”], (КрыМуКо). / В.А. Романюк, О.Я. Сова, П.В. Жук, А.В. Романюк. – Севастополь, 2012. – 265 с.

Надійшла до редколегії 10.02.2015

Рецензент: д-р техн. наук проф. О.В. Кувшинов, Військовий інститут телекомунікацій та інформатизації Державного університету телекомунікацій, Київ.

УГРОЗЫ БЕЗОПАСНОЙ ПЕРЕДАЧЕ ИНФОРМАЦИИ В МОБИЛЬНЫХ РАДИОСЕТЯХ КЛАССА MANET И МЕТОДЫ ИХ УСТРАНЕНИЯ

А.А. Симоненко, В.Н. Ошурко, Д.А. Миночкин, О.Я. Сова

Проведен анализ угроз безопасной передачи информации в мобильных радиосетях класса MANET, рассмотрены сервисы безопасности и механизмы их реализации, а также предложена концептуальная модель системы обнаружения атак в мобильных радиосетях с использованием технологий интеллектуальных агентов.

Ключевые слова: мобильные радиосети, системы выявления атак, безопасность.

THREATS TO THE SAFE INFORMATION TRANSMISSION IN THE MANET AND METHODS OF THEIR ELIMINATION

O.A. Simonenko, V.M. Oshurko, D.A. Minochkin, O.Ya. Sovva

The analysis of information transmission security threats in MANET, security services and mechanisms for their implementation are considered in the article. Also the conceptual model of intrusion detection system in MANET, using the intelligent agent technology, is proposed.

Keywords: mobile radio networks, systems of exposure of attacks, safety.